

DUCHOVNÍ OCHRANA

Pojem duchovní ochrana jsem slýchal již dávno, ale nevěděl jsem, co si o něm myslet.

Na podzim jsem sjížděl lesní cestou k Vltavě do Vraného. Slunce prosvětlovalo nažloutlé listy, byl krásný pohodový modrý den. Když jsem se blížil k závorám, začalo blikat červené světlo a závory se spouštěly a já v tu chvíli, vůbec jsem nevěděl proč, uzamkl zevnitř auto. Ještě nikdy jsem toto neučinil. Byl to automatický pohyb a otázka "proč" neměla ani patřičný prostor. V tu chvíli mne ani nenapadla.

Zastavil jsem u závor, vlak byl ještě daleko, nikde nikdo. A v tu chvíli z průchodu starého domu stojícího u trati vyšli dva chlapíci, žádní kamarádi. A rovnou k zadním dveřím auta s nekompromisním rozhodnutím nastoupit. Dveře byly zamčené...

Pod kopcem se objevilo další auto, nebyl jsem tam již sám. V tu chvíli jsem si uvědomil situaci a ono uzamčení auta bez předchozí vědomé myšlenky...

Vyprávěl jsem to pak bytosti, která hodně zná a ví a ta pravila jen tak: "No, to je duchovní ochrana".

Nyní to již vím také a připadá mi to kouzelné.

Stačí málo, ale při tom to málo je tuze moc - stačí být jen patřičně bdělý. Říkám "jen", ale vím, že to není "jen tak" snadné. Ale také vím, že to tak je. Že to jde. A nejen u železničních přejezdů...

*M. Zámečník
(červen, 2005)*